

1. HAFTA

HADİS TARİHİ

PEYGAMBERLİK MÜESSESESİ

*

PEYGAMBERLERİN GÖREVLERİ

*

SÜNNETİN DİNDEKİ YERİ VE DEĞERİ

KAYNAKLAR

1. (Arapça Metin): Muhammed Accâc el-Hatîb, *es-Sunnetu Kâble't-Tedvîn* (Beyrut: Dâru'l-Fikr, 1980)
2. Ahmet Yücel, *Hadis Tarihi* (İstanbul: İFAV Yay. 2016).
3. Bekir Kuzudişli, *Hadis Tarihi* (İstanbul: Kayıhan Yayınları, 2017)
4. **Hadis El Kitabı**, Ed. Zişan Türcan, (Ankara, Grafiker Yayınları, 2017) s.23-28.
5. Hayri Kırbaoğlu, “Kur’an’a Göre Sünnetin Konumu”, *İslam’ın Kurucu Metni* adlı kitap içinde. s. 303-327
6. Mustafa Ertürk, “Kur’an İslam’ı Söyleminin İlmi Değeri”, *İslam’ın Anlaşılmasında Sünnetin Yeri ve Değeri*, Kutlu Doğum Sempozyumu 2001. s. 213-238.
7. Enbiya Yıldırım, “Sünnet ve Rivayet Karşıtı Söylemlerin Tarihi”, *İslam’ın Anlaşılmasında Sünnetin Yeri ve Değeri*, Kutlu Doğum Sempozyumu 2001., s. 155-188.

PEYGAMBERLİK MÜESSESESİ

Nisâ 165	Müjdeleyiciler ve uyarıcılar olarak peygamberler gönderdik ki, peygamberlerden sonra insanların Allah'a karşı bir bahaneleri olmasın.	رُسُلًا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ
İsrâ 15	Biz, bir peygamber göndermedikçe azap edici değiliz.	وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّىٰ نَبْعَثَ رَسُولًا
Mâide 19	Ey kitap ehli! Peygamberlerin arası kesildiği bir sırada, “Bize ne müjdeleyici bir peygamber geldi, ne de bir uyarıcı” demeyesiniz diye, işte size (hakikatı) açıklayan elçimiz (Muhammed) geldi. (Evet,) size bir müjdeleyici ve uyarıcı gelmiştir.	يَا أَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ عَلَىٰ فَتْرَةٍ مِنَ الرُّسُلِ أَنْ تَقُولُوا مَا جَاءَنَا مِنْ بَشِيرٍ وَلَا نَذِيرٍ فَقَدْ جَاءَكُمْ بَشِيرٌ وَنَذِيرٌ
Ra'd 38.	Senden önce de peygamberler gönderdik. Onlara da eşler ve çocuklar verdik. Allah'ın izni olmadan hiçbir peygamber bir mucize getiremez. Her ecelin (vadenin) bir yazısı vardır.	وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِنْ قَبْلِكَ وَجَعَلْنَا هُمْ أَزْوَاجًا وَذُرِّيَّةً وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ بِآيَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ لِكُلِّ أَجَلٍ كِتَابٌ
İsrâ 95	De ki: “Eğer yeryüzünde, (insanlar yerine) yerleşip dolaşan melekler olsaydı elbette onlara gökten bir melek peygamber indirirdik.”	قُلْ لَوْ كَانَ فِي الْأَرْضِ مَلَائِكَةٌ يَمْشُونَ مُطْمَئِنِّينَ لَنَزَلْنَا عَلَيْهِمْ مِنَ السَّمَاءِ مَلَكًا رَسُولًا
FURKÂN suresi 20. ayet)	Senden önce gönderdiğimiz bütün peygamberler de şüphesiz yemek yerler, çarşıda pazarda gezerlerdi. (Ey insanlar!) Sizi birbiriniz için imtihan aracı kıldık. (Bakalım) sabredecek misiniz? Rabbin, hakkıyla görendir.	وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا إِنَّهُمْ لَيَأْكُلُونَ الطَّعَامَ وَيَمْشُونَ فِي الْأَسْوَاقِ وَجَعَلْنَا بَعْضَكُمْ لِبَعْضٍ فِتْنَةً أَتَصْبِرُونَ وَكَانَ رَبُّكَ بَصِيرًا
Enbiyâ, 25	“Senden önce gönderdiğimiz bütün peygamberlere, ‘Şüphesiz, benden başka hiçbir ilâh yoktur. Öyleyse bana	وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ

	ibadet edin' diye vahyetmişizdir.”	
En'âm,124	“Allah peygamberliğini kime vereceğini daha iyi bilir.”	اللَّهُ أَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهُ
Kasas 86	Sen, bu kitabın sana verileceğini ummuyordun. Ancak o, Rabbinden bir rahmet olarak sana verildi.	وَمَا كُنْتَ تَرْجُوا أَنْ يُلْقَى إِلَيْكَ الْكِتَابُ إِلَّا رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ

* * *

Buhârî, Ehâdîsu'l- enbiyâ, 48, no. 3443	Ebû Hureyre'nin naklettiğine göre, Resûlullah (sav) şöyle buyurmuştur: <i>Peygamberler, babaları bir kardeşlerdir; anneleri ayrı, dinleri ise aynıdır.</i> ”	عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "الْأَنْبِيَاءُ إِخْوَةٌ لِعَالَتٍ، أُمَّهَاتُهُمْ شَتَّى، وَدِينُهُمْ وَاحِدٌ."
Buhârî, Menâkıb, 18, no.3535	Ebû Hureyre'den (ra) nakledildiğine göre, Resûlullah (sav) şöyle buyurmuştur: <i>“Benim ve benden önceki peygamberlerin durumu, şu adamın durumuna benzer: Adam, gayet güzel ve mükemmel bir ev yapmış, yalnız köşelerinden birinde bir tuğla yeri boş bırakmıştı. İnsanlar hayranlık içinde evi dolaşırlar ve (o eksiği görünce) ‘Şu tuğla da şuraya konsaydı ya?’ derler.”</i> Resûlullah (sav) sözlerine şöyle devam etmiştir: <i>“İşte o tuğla benim. Ben, peygamberlerin sonuncusuyum.”</i>	عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: "إِنَّ مَثَلِي وَمَثَلِ الْأَنْبِيَاءِ مِنْ قَبْلِي كَمَثَلِ رَجُلٍ بَنَى بَيْتًا فَأَحْسَنَهُ وَأَجْمَلَهُ إِلَّا مَوْضِعَ لَبْنَةٍ مِنْ زَاوِيَةٍ فَجَعَلَ النَّاسُ يَطُوفُونَ بِهِ وَيَعْجَبُونَ لَهُ وَيَقُولُونَ هَلَّا وُضِعَتْ هَذِهِ اللَّبْنَةُ؟ قَالَ: فَأَنَا اللَّبْنَةُ وَأَنَا خَاتِمُ النَّبِيِّينَ."

القرآن يقدم الرسول إلى الأمة:

<p>Âlu İmrân, 31-32.</p>	<p>De ki: “Eğer Allah’ı seviyorsanız bana uyun ki, Allah da sizi sevsin ve günahlarınızı bağışlasın. Çünkü Allah çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.” De ki: “Allah’a ve Peygamber’e itaat edin.” Eğer yüz çevirirlerse şüphe yok ki Allah kâfirleri sevmez.</p>	<p>{قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ، قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ}</p>
<p>Nisâ, 59</p>	<p>Ey iman edenler! Allah’a itaat edin. Peygamber’e itaat edin ve sizden olan ulu’l-emre (idarecilere) de. Herhangi bir hususta anlaşmazlığa düştüğünüz takdirde, Allah’a ve ahiret gününe gerçekten inanıyorsanız, onu Allah ve Resûlüne arz edin. Bu, daha iyidir, sonuç bakımından da daha güzeldir.</p>	<p>{يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِنْ تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا}</p>
<p>Nisâ, 65</p>	<p>Hayır! Rabbine andolsun ki onlar, aralarında çıkan çekişmeli işlerde seni hakem yapıp, sonra da verdiği hükme, içlerinde hiçbir sıkıntı duymaksızın, tam bir teslimiyetle boyun eğmedikçe iman etmiş olmazlar.</p>	<p>{فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا}</p>
<p>Nisâ, 80</p>	<p>Kim peygambere itaat ederse, Allah’a itaat etmiş olur. Kim yüz çevirirse, (bilsin ki) biz seni onlara bekçi göndermedik.</p>	<p>{مَنْ يُطِيعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ وَمَنْ تَوَلَّىٰ فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا}</p>
<p>Enfâl, 24</p>	<p>Ey iman edenler! Size hayat verecek şeylere sizi çağırdığı zaman, Allah’ın ve Resûlü’nün çağrısına uyun ve bilin ki Allah, kişi ile kalbi arasına girer. Yine bilin ki, O’nun huzurunda toplanacaksınız.</p>	<p>{يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ وَأَنَّهُ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ}</p>
<p>Nûr, 63</p>	<p>(Ey inananlar!) Peygamberin (sizi) çağırmasını aranızda birbirinizi çağırmanız gibi tutmayın. İçinizden birbirini siper ederek sıvışıp gidenleri Allah gerçekten bilir. Artık onun emrine muhalefet edenler, başlarına bir belânın gelmesinden veya elem dolu bir azaba uğramaktan sakınsınlar.</p>	<p>{لَا تَجْعَلُوا دُعَاءَ الرَّسُولِ بَيْنَكُمْ كَدُعَاءِ بَعْضِكُمْ بَعْضًا قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الَّذِينَ يَتَسَلَّلُونَ مِنْكُمْ لِوَاذًا فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ}</p>
<p>Haşr, 7</p>	<p>... Peygamber size ne verdiyse onu alın, neyi de size yasak ettiyse ondan vazgeçin. Allah’a karşı gelmekten sakının. ...</p>	<p>{... وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا...}</p>
<p>Ahzâb, 36</p>	<p>Allah ve Resûlü bir iş hakkında hüküm verdikleri zaman, hiçbir mü’min erkek ve hiçbir mü’min kadın için kendi işleri konusunda tercih kullanma hakları yoktur. Kim Allah’a ve Resûlüne karşı gelirse, şüphesiz ki o apaçık bir şekilde sapmıştır.</p>	<p>{وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَىٰ اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا مُّبِينًا}</p>
<p>Ahzâb, 21</p>	<p>Allah’ın Resûlünde sizin için güzel bir örnek vardır.</p>	<p>{لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ}</p>

Mâide, 67	Ey Peygamber! Rabbinden sana indirilene tebliğ et. Eğer bunu yapmazsan, O'nun verdiği peygamberlik görevini yerine getirmemiş olursun.	يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهُ...
Mâide, 99	Peygamberin üzerine düşen ancak tebliğdir. Allah, sizin açıkladığınızı da, gizlediğinizi de bilir.	مَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا تَكْتُمُونَ
Nahl, 82.	Ey Muhammed! Eğer yüz çevirirlerse, artık sana düşen açık bir tebliğden ibarettir.	فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاغُ الْمُبِينُ

Nahl, 44	İnsanlara, kendilerine indirilene <u>açıklaman</u> için sana bu Kur'an'ı indirdik.	{وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ...}
Nahl, 64	Sana kitabı, ancak ayrılığa düştükleri şeyleri onlara <u>açıklaman</u> için indirdik....	{وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ إِلَّا لِتُبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِي اخْتَلَفُوا فِيهِ}

Bakara, 129.	“Rabbimiz! İçlerinden onlara bir peygamber gönder; onlara âyetlerini okusun, kitabı ve hikmeti öğretsin ve onları her kötülükten arındırsın.	رَبَّنَا وَابْعَثْ فِيهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُزَكِّيهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ
Bakara, 151.	Nitekim kendi aranızdan, size âyetlerimizi okuyan, sizi her kötülükten arındıran, size kitap ve hikmeti öğreten, ayrıca bilmediklerinizi de öğreten bir peygamber gönderdik.	كَمَا أَرْسَلْنَا فِيكُمْ رَسُولًا مِنْكُمْ يَتْلُوا عَلَيْكُمْ آيَاتِنَا وَيُزَكِّيكُمْ وَيُعَلِّمُكُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُعَلِّمُكُمُ مَا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ
Âlu İmrân, 164	Allah, müminlere kendi içlerinden; onlara âyetlerini okuyan, onları arındırıp tertemiz yapan, onlara kitap ve hikmeti öğreten bir peygamber göndermekle bir lütufta bulunmuştur. Oysa onlar daha önce açık birsapıklık içindeydiler.	{لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ بَعَثَ فِيهِمْ رَسُولًا مِنْ أَنْفُسِهِمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ}

A'râf, 157	Onlar, yanlarındaki Tevrat'ta ve İncil'de yazılı buldukları Resûle, o ümmî peygambere uyan kimselerdir. O peygamber, onlara iyiliği emreder, onları kötülükten alıkoyar. Onlara iyi ve temiz şeyleri helâl, kötü ve pis şeyleri haram kılar. Üzerlerindeki ağır yükleri ve zincirleri kaldırır. Ona iman edenler, ona saygı gösterenler, ona yardım edenler ve ona indirilen nura (Kur'an'a) uyanlar var ya, işte onlar kurtuluşa erenlerdir.	<p>{الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْتُوبًا عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ يَأْمُرُهُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ فَاَلَّذِينَ آمَنُوا بِهِ وَعَزَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ وَاتَّبَعُوا النُّورَ الَّذِي أُنزِلَ مَعَهُ أُولَئِكَ هُمُ الْمُقْلِحُونَ}.</p>
------------	---	--

Peygamberlerin Beşer Olmalarının Hikmeti

Mesnevi'den.....

Çocuğu, kayıp oluk üstüne giden ve tehlikeye düşen kadının, Hz. Ali'ye gelerek çare araması

Murtaza'nın yanına bir kadın gelip dedi ki; Çocuğum, oluğun üstüne kaydı.

Çağırısam ele geçmez., bıraksam düşüp helak olacağından korkuyorum.

Akıllı değil ki tehlikeden kurtul, yanıma gel diyeyim de anlasın.

Elle işaret etsem anlamaz, anlasa bile kötülük şu ki dinlemez!

Sütümü gösterdim ama benden gözünü, yüzünü çevirip duruyor!

Allah hakkı için ey ulular, siz, bu âlemde de âcizlerin ellerinden tutan, onlara yardım eden erlersiniz, o âlemde de!

Benim derdime tez bir derman bul ki gönlümün mey vasini kaybedeceğim diye yüreğim titremede!

Ali dedi ki: dama bir çocuk çıkar., çocuğun, kendi cinsini görünce,

Derhal oluktan dama gelir, cins, cinsine ebedî olarak âşıktır.

Kadın öyle yaptı, çocuğu, o çocuğu görünce ona yüz tuttu;

Oluktan dama geldi. Her cins, kendi cinsinden olanları çeker, bunu böyle bil!

Çocuk, sürtüne sürtüne öbür çocuğun bulunduğu tarafa geldi ve aşağıya düşme tehlikesinden kurtuldu.

Peygamberler de, kulları oluktan kurtarmak için insan olarak gönderilmişlerdir.
(Kaynak: Mesnevi, IV, b. 2657-69)

Risalet görevleri sırasında da kimi zaman peygamberlerin insan olmalarından kaynaklanan ve “zelle” denilen bir tür sürçme olarak nitelenebilecek bazı davranışları olmuştur. Ancak bu küçük hatalar Allah Teâlâ tarafından düzeltilmiştir.

Örneğin Kur’an’da Hz. Yunus’un öfkelenerek kavmini terk etmesi ardından da yaptığından pişman olarak Allah’tan af dilemesinden ve Allah’ın kendisini affetmesinden bahsedilir. (Enbiyâ, 21/87-88)

Hz. Peygamber aldığı bazı kararlarla ilgili yahut bazı davranışlarıyla ilgili ilâhî iradenin müdahalesine muhatap olmuş ve Allah tarafından uyarılmıştır.

Bedir Savaşı’nda düşmanları öldürmek yerine esir alarak onları fidye karşılığı bırakmaya karar vermesi, (Enfal, 8/67-68)

Tebük Savaşı’na çıkarken bazı münafıklara izin vermesi, (Tevbe, 9/42-43)

münafıkların reisi Abdullah b. Übey b. Selûl’un cenaze namazını kılmaya teşebbüs etmesi, (Münâfikûn, 63/6)

hanımlarıyla aralarında geçen tatsız bir olay üzerine onlardan bazısının gönlünü almak için kendisine helâl olan bir şeyi haram kılması, (Tahrîm, 66/1)

Kureyş’in ileri gelenlerinden birisiyle konuştuğu bir sırada kendisinden bir şeyler öğrenmeye gelen âmâ sahâbî Abdullah b. Ümmü Mektûm’un araya girmesinden rahatsızlığını belli etmek üzere suratını asıp yüzünü çevirmesi (Abese, 80/1-10) gibi olaylarda Resûl-i Ekrem (sav) ilâhî uyarıyla karşılaşmıştır.

KAYNAK: Hadislerle İslam (Ankara: Diyanet İşleri Başkanlığı, 2014)